

Sútra lotosu
skvostné Dharmy
(Lotosová sútra)
Okamžitě
instruoval posla,
aby za ním spěchal
a přivedl jej zpět.
Zchudlý syn,
vykřiknuvší v hrůze,
se v úzkosti zhroutil k zemi.
„Tento člověk se mě
zmocnil a jistě mě
nechá popravit!
Kdybych si pomyslel, že mé
hledání jídla a ošacení
mi přinese tohle!“
Bohatý muž věděl,
že jeho syn byl nevědomý
a sebe-snižující.
„Nikdy neuvěří
mým slovům,
nikdy neuvěří,
že jsem jeho otec.“
Tak využil
vhodných prostředků,
posílajíc nějaké jiné muže
za synem,
jednookého, druhého
malého a neohrabaného,
zcela postrádající
imponující zjev,
se slovy, „Promluvte s ním
a řekněte mu, že jej
zaměstnám pro odstranění
exkrementů a špíny,
a zaplatím mu dvojnásobek
běžné mzdy.“
Když to zchudlý syn
uslyšel, byl potěšen
a šel s posly
a pracoval,
aby odklízal
exkrementy a špínu
a vyčistil pokoje
domu.
Bohatý muž z okna
neustále pozoroval
svého syna,
rozmýšlel, jak byl jeho syn
nevědomý a sebe-snižující

a nacházel potěšení
v takové podřadné práci.
V takové časy si
na sebe bohatý muž
navlékal rozedrané šaty,
do ruky si bral nástroj
na odklizení exkrementů
a chodil tam, kde byl
jeho syn, užívajíc
vhodných prostředků,
aby se k němu přiblížil,
povzbuzujíc jej
k pilné práci.
„Zvýšil jsem ti
tvé odměny
a dal ti olej
na mazání tvých nohou.
Dohlédnu na to, abys měl
dostatek jídla a pití,
podušky a lůžkoviny,
které jsou husté a teplé.“
Občas
mluvil přísně:
„musíš pracovat tvrdě!“
Nebo opět promluvil
mírným hlasem,
„Jsi pro mě jako syn.“
Bohatý muž,
jsa moudrý, postupně
dovolil svému synovi
vcházet a odcházet
z domu.
Poté,
co uplynulo dvacet let,
mu dal na starosti
záležitosti domácnosti,
ukazujíc mu své zlato,
stříbro, perly, křišťál,
a ostatní věci, které byly
vydávány
nebo shromažďovány,
aby rozuměl všemu,
co se jich týkalo,
ačkoliv jeho syn nadále žil
za branou a spal v příbytku
z trávy, neboť na sebe
pohlížel jako na chudého,
uvažujíc,
„Žádná z těchto věcí
mi nepatří.“

Otec věděl, že nahlížení
jeho syna
se postupně
rozšiřovalo a stávalo se
velkodušnějším,
a s přáním předat
své bohatství a statky,
svolal své
příbuzné,
krále země
a význačné úředníky,
šlechtu
a hospodáře.
Za přítomnosti
tohoto velikého shromáždění
prohlásil,
„Toto je můj syn,
který mě opustil
a toulal se daleko
po dobu padesáti let.
Od doby, kdy jsem jej opět
našel, uplynulo dvacet let.
Před dlouhou dobou,
v takovém a takovém městě,
když jsem ztratil svého syna,
cestoval jsem při jeho
hledání všude kolem,
dokud jsem nakonec
nedorazil sem. Všechno
co vlastním, můj dům,
mé lidi, zcela předávám
jemu, takže s nimi může
nakládat, jak si přeje.“
Syn si nyní pomyslel,
že byl v minulosti chudý,
prostý a sebe-snižující
v nahlížení,
ale nyní obdržel
od svého otce
veliký odkaz vzácných
pokladů, spolu s otcovým
domem a veškerým
jeho bohatstvím a zbožím.
Byl naplněn
velikou radostí,
získajíc, co nikdy
předtím neměl.
Buddha je také takový.
Zná naši náklonnost
k malichernostem,

a tak nám nikdy neřekl,
 „Můžete dosáhnout
 buddhovství.“
 Namísto toho nám
 vysvětlil, jak bychom se
 mohli osvobodit od
 výronů, uskutečňovat
 menší vůz a být žáky
 poslouchajícími mluvené.
 Pak nám Buddha přikázal
 kázat
 nejvyšší cestu
 a vysvětlovat, že ti,
 kdo ji budou praktikovat,
 budou schopni
 dosáhnout buddhovství.
 Obdrželi jsme
 Buddhovo učení
 a pro dobro
 velikých bódhisattvů
 jsme užili
 příčin a podmínek,
 různých podobenství
 a parabol, pestré škály
 slov a frází,
 abychom kázali
 nepředstížnou cestu.
 Když skrze nás
 synové Buddha
 slyšeli Dharmu
 (pravé učení),
 dnem a nocí
 hloubali, pilně
 a usilovně
 ji praktikovali.
 V ten čas
 nad nimi Buddha
 vyřknul prorocství, říkajíc,
 „V budoucí existenci
 budete schopni
 dosáhnout buddhovství.“
 Různí buddhové
 ve své Dharmě
 tajemné studnice
 předložili pro
 bódhisattvy samotné
 skutečná fakta;
 není to pro nás,
 že vysvětlují
 skutečné základy.

Věc se má
 jako ta se zchudlým synem,
 který byl schopen
 se přiblížit svému otci.
 Ačkoliv věděl
 o bohatství svého otce,
 v srdci neměl žádnou
 touhu si je přivlastnit.
 Tedy,
 ačkoliv jsme kázali
 cennou studnici
 Dharmy
 Buddha,
 sami jsme neusilovali
 o její dosažení,
 a v tomto je
 náš případ podobný.
 Snažili jsme se vymítit,
 co bylo uvnitř nás,
 s vírou,
 že to bylo dostatečné.
 Rozuměli jsme pouze
 této jedné věci
 a nevěděli nic
 o ostatních věcech.
 Ačkoliv jsme mohli
 slyšet o očišťování
 Buddhových zemí,
 a učení a konvertování
 živých bytostí,
 nenacházeli jsme
 v těch věcech žádné zalíbení.
 Proč je tomu tak?
 Neboť všechny jevy
 jsou shodně prázdné,
 pokojné, bez zrození,
 bez zániku,
 bez velikosti,
 bez malosti,
 bez výronů,
 bez konání.
 A když někdo uvažuje
 tímto způsobem, nemůže
 pociťovat zalíbení či radost.
 Skrze dlouhou noc,
 co se Buddhovy
 moudrosti týká,
 jsme byli bez chamtivosti,
 bez připoutanosti,
 bez jakékoliv touhy

jí disponovat.
 Věřili jsme,
 že co se týká Dharmy,
 disponovali jsme
 absolutním.
 Skrze dlouhou noc
 jsme praktikovali Dharmu
 prázdnoty,
 získávajíc osvobození
 z trojího světa
 a jeho břemene
 utrpení a starosti.
 Spočívali jsme
 v naší konečné existenci,
 v nirvāně
 (nejvyšším ráji)
 zbývajíc.
 Skrze učení
 a konverzi Buddha
 jsme získali cestu,
 která nebyla marná,
 a když jsme tak učinili,
 splatili jsme dluh, který jsme
 dlužili Buddhově dobrotě.
 Ačkoliv jsme pro dobro
 Buddhových synů
 kázali Dharmu
 bódhisattvy,
 naléhajíc na ně, aby hledali
 Buddhovu cestu,
 přesto jsme my sami
 nikdy o tu Dharmu
 (pravé učení) neusilovali.
 Byli jsme proto opuštěni
 naším průvodcem a učitelem,
 neboť pozoroval,
 co bylo v našich myslích.
 Od počátku nás
 nikdy nepovzbuzoval
 ani k nám nepromlouval
 o skutečném prospěchu.
 Byl jako bohatý muž,
 který věděl, že ambice
 jeho syna jsou nízké
 a který použil sílu vhodných
 prostředků, aby
 zjemnil a zformoval
 mysl svého syna, aby mu
 později mohl svěřit všechno
 své bohatství a poklady.

Buddha je takový,
 uchyluje se
 k neobvyklému jednání.
 Vědouc, že někteří mají
 zálibu v malichernostech,
 užívá sílu
 vhodných prostředků,
 aby tvaroval a mírnil
 jejich mysli, a jediné pak
 je učí
 veliké moudrosti.
 Dnes jsme získali, co jsme
 nikdy předtím neměli;
 v co jsme dříve nikdy
 nedoufali, k nám nyní
 přišlo samo od sebe.
 Jsme jako
 zchudlý syn,
 který získal
 nezměrný poklad.
 Světem Ctěný,
 nyní jsme získali cestu,
 získali její ovoce;
 skrze Dharmu
 bez výronů
 jsme získali
 neposkvrněné oko.
 Po dlouhou noc jsme
 dodržovali čistá pravidla
 Buddhy a dnes jsme
 poprvé
 získali ovoce,
 náhradu.
 V Dharmě
 (pravém učení)
 Dharmového krále
 jsme dlouho vykonávali
 praktiky brahmů;
 nyní jsme získali
 stav bez výronů, ohromný
 nepředstížený zisk.
 Nyní jsme se vpravdě
 stali posluchači hlasu,
 neboť vezmeme
 hlas Buddhovy cesty
 a zapříčiníme,
 aby jej všichni slyšeli.
 Nyní jsme se stali
 opravdovými arhaty, neboť
 všude mezi nebeskými

a lidskými bytostmi,
 d'ábly a Brahmy
 různých světů
 si zasloužíme
 obdržet dary.
 Světem Ctěný
 ve své veliké milosti
 užívá vzácné věci,
 v lítosti a soucitu
 učí a konvertuje,
 přinášejíc nám prospěch.
 V bezpočtu milionů kalp
 (cyklů věků), kdo by mu to
 kdy mohl splatit?
 Ačkoliv mu nabízíme
 své paže a nohy,
 skláníme své hlavy
 v uctivé poslušnosti,
 a předkládáme
 všechny druhy darů,
 žádný z nás mu nemůže
 vše splatit.
 I kdybychom jej
 zdvihli na temenech
 našich hlav,
 nesli jej na našich dvou
 ramenech po kalpy (cykly
 věků) tak početné, jako je
 zrněk písku v Ganze, ctili jej
 celými našimi srdci;
 i kdybychom přišli
 s vybranými pokrmy,
 s bezpočty
 zdobených šatů,
 s lůžkovinami,
 různými druhy
 nápojů a medicín;
 se santalovým dřevem
 a všemi druhy vzácných
 drahokamů, kdybychom
 vybudovali památné věže,
 a rozprostřeli po zemi
 zdobené šaty; i kdybychom
 udělali toto všechno
 a činili tak po kalpy
 (cykly věků) početné,
 jako jsou písky v Ganze,
 stále bychom mu nemohli
 splatit, co pro nás vykonal.
 Buddhové disponují

vzácně poznanými,
 nezměrnými, bezmeznými,
 nepředstavitelně velkými
 transcendentálními silami.
 Osvobození od výronů,
 osvobození od konání,
 tito králové doktrín
 pro dobro
 pokorných a nízkých
 užívají trpělivosti
 v těchto věcech;
 běžným smrtelníkům
 připoutaným k zevnějšku
 kážou
 v souladu s tím,
 co je vhodné.
 Ve vztahu k Dharmě
 (pravému učení), jsou
 buddhové schopni
 užívat naprosté svobody.
 Rozumějí
 různým touhám a radostem
 živých bytostí,
 stejně tak jejich cílům
 a schopnostem,
 a mohou se přizpůsobit
 jejich schopnostem,
 užívají
 nesčetná podobenství,
 aby pro ně vykládali
 Dharmu (pravé učení).
 Zužitkujíc dobré kořeny
 zapuštěné živými bytostmi
 v dřívějších existencích,
 rozlišujíc
 mezi těmi,
 jejichž kořeny jsou zralé
 a těmi, jejichž kořeny
 ještě nedozrály,
 užívají různých
 kalkulací,
 rozlišení
 a postřehů a pak
 vezmou cestu jednoho vozu
 a v souladu s tím,
 co je vhodné,
 ji kážou jako tři.